VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

57. évfolyam, 137. szám — Ára: 50 fillér — Kedd, 1967. június 13.

A fegyverek elhallgattak

Miután napvilágra került Izrael „lépcsőzetes" agressziós terve Szíria ellen — amelyet az izraeli vezetők múlt hónapban elhangzott fenyegető kijelentései ugyancsak igazoltak — az arab országok, élén az EAK-kal szolidaritásukról biztosították Szíriát. Védelmi egyezmények jöttek létre az Izraellel határos és más arab országok között, s az izraeli csapatmozdulatokra válaszlépésként, az egységbe tömörülő arab államok igyekeztek erősíteni katonai védelmüket. Az Egyesült Arab Köztársaság elérte az ENSZ-erők visszavonását a gazai övezetből azzal a szándékkal, hogy módja legyen visszaverni a fenyegető agressziót. Ezután az EAK lezárta a felségterületéhez tartozó Akabai-öblöt, hogy meggátolja az Izraelnek címzett stratégiai áruk szállítását.

Rendkívül feszült lett a közel-keleti helyzet, azonban az egységes arab fellépés, az EAK kormányának az a nyilatkozata, miszerint intézkedései védelmi jellegűek, nem akar támadni, de meg akarja akadályozni a készülő agressziót, a szocialista országok felhívása a szemben álló felekhez a józanságra, a higgadtságra, a mértéktartásra, arra adott reményt, hogy a válság megoldható lesz fegyveres konfliktus nélkül.

Nem így történt. Miközben az ENSZ székhelyén a Biztonsági Tanács üléseit sorra elnapolták és a tanács 15 tagja konzultációkat folytatott a válság megoldására, az izraeli hadügyminisztérium élére az a Dayon tábornok került, aki az 1956-os szuzei kaland egyik vezetője volt és a legutóbbi hónapokban az amerikaiak katonai tapasztalatait tanulmányozta — Vietnamban!... Kihasználva a Biztonsági Tanács nyugati tagjainak halogató politikáját, az arab országok felkészülésének csupán védelmi, kezdeti stádiumát, nem törődve a békés rendezést elhajtó világközvéleménnyel, a múlt hét kezdetének hajnalán Izrael hadüzenet nélkül agressziós támadást intézett az arab államok, először az Egyesült Arab Köztársaság ellen.

Nem volt tehát alaptalan Izrael küszöbönálló agressziója miatti aggodalom, de hogy ilyen hitleri mintájú fegyveres behatolást kövessen el, ez túlnőtt minden elképzelésen. A harci összecsapásokról kiadott első jelentések bizonyos mértékig ellentmondóak voltak. Azóta világossá vált: az izraeli agresszorok teljes mértékben kihasználták azokat az előnyöket, amelyek egyrészt a váratlanság nyújt a támadónak a modern háborúban. Másrészt tudták, hogy a gyarmati sorból felszabadult, elmaradt arab országok katonai potenciája védelmi jellegű, nem úgy, mint a közel 20 éve, az imperialisták eszközeként háborúra készülő, a nyugati világ tőkései által támogatott, korszerű haditechnikával rendelkező Izraelé. Micsoda álszenteskedés volt az az izraeli állítás, miszerint ez a támadás részükről „önvédelmi harc" — az amerikai „szaktámogatással" készült sokoldalúan összehangolt terv alapján végrehajtott hadiakció; területrablás s messzebbmenő agressziós célokat szolgál!

Már a támadások első órájában a légierőké volt a vezető szerep és mivel az agresszoroknak sikerült az említett okoknál fogva az EAK repülőgép-állományának nem jelentéktelen részét még a földön súlyosan megrongálni, s harcképtelenné tenni, Izrael megszerezte légi fölényét és megteremtette az előfeltételeket a szárazföldi erőinek előnyomulásához. Ugyanakkor az agresszorok Jordánia és Szíria repülőtereit is bombázták, s míg e két ország határán helyi jelentőségű összecsapások folytak, a légi fölény felhasználásával, a gyorsan mozgó izraeli páncélosok offenzívát indítottak az EAK ellen. A hősiesen védekező egyiptomi csapatokkal szemben eljutottak Sarm el Sejk térségébe, majd a Szuezi-csatornáig és megszállták a Sinai-félszigetet.

A közel-keleti háború kitörésétől fogva a szovjet kormány és más szocialista országok — köztük hazánk — követelték kormánynyilatkozatokban az agresszió azonnali beszüntetését. Az ENSZ-ben a Szovjetunió mindjárt kezdeményezőleg lépett fel, javasolta, hogy a BT mondja ki: az izraeli csapatok azonnal vonuljanak vissza korábbi állásaikba. Mivel azonban nem sikerült indítványának elfogadtatása, attól a célkitűzéstől vezérelve, hogy véget vessen a vérontásnak, hozzájárult a Biztonsági Tanács egyhangú határozatához — mint első lépéshez —, amely a konfliktusban részt vevő feleket a haladéktalan tűzszünetre szólította fel. Jordánia, majd az EAK és később Szíria is hozzájárult a tűzszünethez. Izrael azonban ezt a hozzájárulást is arra használta fel, hogy most már Szíria ellen indítson offenzívát. Közben a Biztonsági Tanács második tűzszüneti felhívását Izrael is elfogadta — hitszegő módon mégis folytatta az előrenyomulást Szíria ősi földjén.

Ekkor került sor a moszkvai találkozóra, amelyen a hét európai szocialista ország párt- és állami vezetői nyilatkozatukban megbélyegezték Izraelt, mint agresszort. Nyomatékosan követelték, hogy azonnal szüntesse be hadműveleteit és vonja vissza csapatait a demarkációs vonal mögé. Egységesen és egyértelműen vállalva a szolidaritást a megtámadott arab népekkel megállapították: „Ha az izraeli kormány nem szünteti be az agressziót és nem vonja vissza csapatait a fegyverszüneti vonal mögé, akkor a jelen nyilatkozatot aláíró szocialista államok mindent megtesznek, ami szükséges, az arab országok népeinek megsegítésére, abból a célból, hogy határozottan visszaverjék az agresszort, megoltalmazzák törvényes jogaikat, eloltsák a háború lángját a Közel-Keleten, helyreállítsák a békét ebben a térségben".

Első lépésként a Szovjetunió, majd Csehszlovákia és Bulgária megszakította a diplomáciai kapcsolatokat a féktelen Izraellel és a magyar kormány szombati figyelmeztető jegyzéke után tegnap ugyancsak megszakította diplomáciai kapcsolatait Izrael Állammal. Ugyanezt tette Lengyelország is.

A moszkvai nyilatkozat közzétételétől számítva 24 órán belül Izrael is hozzájárult a Biztonsági Tanács harmadik felhívásához és szombat este érvénybe lépett a tűzszünet Közel-Keleten. A világszerte fokozódó tiltakozások, tüntetések, a Szovjetunió erélyes felszólításának, sorozatos diplomáciai törekvéseinek, végső fokon a szocialista országok határozott, félreérthetetlen nyilatkozatának hatására létrejött a fegyvernyugvás. Ez azonban egyelőre a legsürgősebb minimális eredmény: elhallgattak a fegyverek! A hódító, térnyerő agresszoroknak viszont máris területi követelései vannak és ebbeni törekvését ugyanúgy támogatja Washington, mint ahogy támogatta az USA Izraelt támadó akciójában: fegyverrel, felderítéssel, a 6. amerikai flotta fenyegető jelenlétével a Földközi-tengeren, képmutató nyilatkozataival, manőverezéseivel a Biztonsági Tanácsban: a megfelelő határozat létrejöttének megakadályozásával.

A válság tehát tovább tart, a háború megállítása után a tűzszünet betartása — amelyet Izrael ismételten megszegett —, majd a Biztonsági Tanácsban egy olyan határozat elfogadása szükséges következő, fontos lépésként, amely az agresszort csapatainak visszavonására szólítja fel. Ezen fáradozik most a világszervezetben a Szovjetunió, a szocialista országok, a reális békét akaró emberek millióinak támogatásával. Az arab országok a legnehezebb órákban és most is érezhették, hogy — miként a moszkvai nyilatkozat is leszögezi: „A szocialista országok népei maradéktalanul az arab népek oldalán állanak". Ebben a szellemben a közel-keleti tartós békerendezés igazságos ügye mellett szállnak síkra.

M. T.

Népköztársaságunk diplomáciai szakítása az agresszor Izraellel

Lengyelország is megszakította a diplomáciai viszonyt

A magyar Külügyminisztérium főosztályvezetője, Beck István nagykövet hétfőn magához kérette David Giladit, Izrael budapesti ügyvivőjét és a következő szóbeli jegyzéket adta át:

A Magyar Népköztársaság Külügyminisztériuma kormánya megbízásából a következőket hozza Izrael állam követsége tudomására:

Izrael állam, mint az ENSZ tagja — figyelmen kívül hagyva e szervezet alapokmányában lefektetett elveket, amelyek szerint a vitás kérdéseket békés úton, tárgyalásokon kell megoldani — agresszív háborút indított a vele szomszédos arab államok ellen. Agresszióját a Biztonsági Tanács közbenjárására sem hagyta abba, és figyelmen kívül hagyta a Biztonsági Tanácsnak a tűzszünet érdekében több ízben kibocsátott felhívásait. Annak ellenére, hogy felelős izraeli vezetők korábban azt hangoztatták, hogy Izraelnek nincsenek hódító céljai — mint ahogy azt Izrael állam miniszterelnöke a Magyar Népköztársaság miniszterelnökéhez írt levelében kifejtette —, az izraeli csapatok az arab országok által elrendelt fegyvernyugvás után is folytatták hadműveleteiket, sőt újabb területeket szálltak meg. Az izraeli kormány több tagjának a legutóbbi időben tett nyilatkozataiból kitűnik, hogy Izrael állam az agresszió következtében megszállt területek bekebelezésére szeretne kísérleteket tenni.

A Magyar Népköztársaság Külügyminisztériuma — kormánya megbízásából — 1967. június 10-én már felhívta Izrael állam kormányát budapesti ügyvivője útján, hogy haladéktalanul tegyen eleget az ENSZ tűzszüneti felhívásának, vonja vissza csapatait a megszállt területekről; s figyelmeztette agressziója folytatásának várható következményeire. Tekintettel arra, hogy ez a figyelmeztetés nem hozta meg a várt eredményt, a Magyar Népköztársaság kormánya úgy határozott, hogy megszakítja a diplomáciai kapcsolatot Izrael állammal.

A Magyar Népköztársaság Külügyminisztériuma kormánya megbízásából közli: ha Izrael állam ezek után is folytatja agresszióját, illetve csapatait nem vonja vissza a hadműveletek megindulása előtt elfoglalt állásaikba, úgy a Magyar Népköztársaság kormánya további lépéseket is foganatosít.

A jegyzék átadásakor Beck nagykövet közölte az ügyvivővel, hogy amennyiben az izraeli kormány a magyar jegyzékből a szükséges következtetéseket levonja és annak megfelelően cselekszik, a magyar kormány nem fogja akadályát látni a normális államközi kapcsolatok helyreállításának.

Marian Naszkowski, a Lengyel Népköztársaság külügyminiszter-helyettese június 12-én magához kérette Izrael varsói nagykövetét és a Lengyel Népköztársaság kormányának megbízásából többek között kijelentette előtte a következőket: „A Lengyel Népköztársaság kormánya elhatározta, hogy megszakítja a diplomáciai viszonyt Izraellel és kijelenti, hogy csak akkor lesz hajlandó helyreállítani ezeket a kapcsolatokat, ha Izrael kivonja csapatait az arab országok erőszakkal elfoglalt területeiről és megszünteti az agresszió politikáját ezekkel az államokkal szemben."

Képünkön: felháborodott tömegtüntetések a libanoni fővárosban az izraeli agressziót támogató angol és amerikai imperialisták ellen

Ülést tartott a KISZ Központi Bizottsága

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség VII. kongresszusának előkészületeiről tanácskozott hétfőn a KISZ Központi Bizottsága. Az ülésen részt vett és felszólalt *Biszku* Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

A Központi Bizottság nyilatkozatban foglalt állást a közel-keleti eseményekkel kapcsolatban. Hangsúlyozza: A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága felháborodással ítéli el és bélyegezi meg Izrael agresszióját és az egész magyar ifjúság harcos szolidaritását fejezi ki az arab országok népeivel és ifjúságával. Követeli, hogy az izraeli kormány tartsa tiszteletben az arab népek jogait, mondjon le jogtalan területi igényeiről, és vonja vissza csapatait az agressziót megelőző állásokba.

Megnyílt a poznani vásár

Vasárnap délelőtt 10 órakor megnyílt a 36. poznani vásár. A lengyel kormány nevében Witold *Trampczynski* külkereskedelmi miniszter üdvözölte a vásáron résztvevő 44 ország képviselőit. Megnyitó beszédében utalt a poznani nemzetközi vásárnak a lengyel külkereskedelemben a Kelet—Nyugat közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztésében betöltött fontos szerepére.

Ezután a lengyel kormány tagjaival és a lengyel külkereskedelem vezetőivel meglátogatta a nemzeti pavilonokat. A magyar pavilonban a lengyel vendégeket *Martin* Ferenc, a Magyar Népköztársaság varsói nagykövete és *Solti* László, a kiállítás kereskedelmi igazgatója üdvözölte.

Witold Trapczynski elismerését fejezte ki a magyar kiállítás gazdag választéka felett. Különös érdeklődéssel szemlélte a magyar gép- és híradástechnikai ipar legújabb termékeit.

Megnövekedett a szegedi paprikás táj

Közvetlenül befejezés előtt áll a fűszerpaprika palántáinak tüzdelése a szegedi tájkörzetben s csupán néhány száz hold hiányzik a tervből. Egy-két esőmentes nap alatt — amiben szűkölködött az idei ültetési szezon — földbe tudják tenni az előnevelt palántákat.

A gépeknek mindenütt segítettek a kézi ültetők, annál is inkább, mert több mint ezer holddal növekedett a tavalyihoz viszonyítva az egész Csongrád megyére és Békés megye egy részére kiterjedő paprikás körzet. Nehezítette a munkát a szegedi járást erőteljesen érintő elemi csapás. Csengele, Kistelek térségében kétszer is ki kellett vonulniok az ültetőknek miután a jégverés nagy pusztítást okozott a frissen tüzdelt ültetvényekben. Szerencsére a gazdaságok voltak annyira előrelátók, hogy elegendő tartalék palántát neveltek.

A legnagyobb paprikatermelő szövetkezetek, amelyek területüket a korábbi évekhez képest növelték, Szeged környékén találhatók. Nagyságrendi szempontból a röszkei Kossuth Tsz vezet ötszáz holddal s utána következik a szegedi Új Élet Termelőszövetkezet négyszáz holddal, amiben a háztáji gazdaságok ültetvényei is benne vannak. A csípős és csípősségmentes paprikafajták arányában is — az utóbbi javára — eltolódást hoz az új idény.

Közlemény a KGST mezőgazdasági állandó bizottságának 23. üléséről

A KGST mezőgazdasági állandó bizottsága május 31-től június 5-ig Budapesten tartotta 23. ülését. Az ülés résztvevőit üdvözölte *Apró* Antal, a Magyar Népköztársaság állandó KGST képviselője, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány elnökhelyettese.

Az állandó bizottság megvitatta az 1966. évben végzett munkájáról és a további tevékenységéről a tanács végrehajtó bizottsága elé terjesztendő beszámolót. Megvizsgálta a KGST-tagországok együttműködésének kérdéseit a mező- és erdőgazdaság gépesítése, továbbá a növényvédelem, az állattenyésztés, az állategészségügy terén, valamint számos más kérdésben és megfelelő ajánlásokat fogadott el ezekre vonatkozóan.

Az ülésen megvizsgálták a nemzetközi mező- és erdőgazdasági gép- és növényvédőszer-kísérletek 1966. évi eredményeit, és jóváhagyták a nemzetközi kísérletek 1968-ra szóló tervét.

A tagországok küldöttségeinek vezetői megismerkedtek több magyar mezőgazdasági üzem és mezőgazdasági tudományos kutatóintézet munkájával és kicserélték tapasztalataikat az országaik mezőgazdaságának fejlesztésével kapcsolatos időszerű kérdésekről. (MTI)